

Tidligere i Tidsskriftet

En velkommen inntrenger

Høsten 2005 er det ti år siden Tidsskriftet kunne meddele at Stefaan de Wolf var kommet til Norge for å etablere Leger Uten Grenser. Han fryktet at organisasjonen ville bli sett på som en inntrenger i hjelpeorganisasjonsmarkedet. I dag sender det norske kontoret feltarbeidere til 50 prosjekter hvert år og nyter stor respekt i befolkningen.

Leger uten grenser – nå også i Norge

Den humanitære hjelpeorganisasjonen Médecins Sans Frontières (MSF) – eller Leger uten grenser – er nå representert i Norge. Fra hovedsetet i Brussel har Stefaan de Wolf kommet for å etablere et oslokontor av verdens største, medisinske frittstående hjelpeorganisasjon.

Ennå har ingen norske leger meldt seg til tjeneste i et av de 70 landene verden rundt der organisasjonen har sitt hjelpearbeid. En kvinnelig sykepleier er for tiden den eneste norske medarbeider. Hun er nå i Angola for Läkare utan gränser i Sverige – som ble etablert i 1993 (1).

Stefaan de Wolf har bidratt i hjelpearbeid, bl.a. i Aserbajdsjan, tyrkisk Kurdistan, Etiopia, Kroatia og Angola. Han er ikke selv lege, men har studert statsvitenskap og sosiologi. Nå er han kommet til Oslo for å etablere organisasjonen, og etter bare to måneders opphold er han godt fornøyd med de kontaktene han har rukket å etablere. – Jeg blir så lenge jeg må, men jeg håper jo på at noen vil overta og gjøre det til en «norsk» organisasjon, sier han, men er innstilt på at prosessen trenger tid.

– Hva var det som gjorde at Médecins Sans Frontières valgte Norge som sitt 13. organisasjonsland?

– Siden både Sverige og Danmark er representert, har man verdert det som naturlig at også Norge innlemmes i organisasjonen. Den norske regjering har

Stefaan de Wolf håper at norske leger som på en eller annen måte kan tenke seg å bidra i arbeidet til Médecins Sans Frontières, tar kontakt. Foto K. Green Nicolaysen

dessuten bidratt med økonomisk støtte til MSF de tre siste årene.

Jeg fryktet likevel at organisasjonen ville bli sett på som en «inntrenger» på markedet blant de allerede eksisterende organisasjonene – både av folk i sin alminnelighet og av andre hjelpeorganisasjoner, men jeg opplever at jeg som representant for MSF er blitt godt mottatt i alle sammenhenger, sier de Wolf.

Forholdet til andre organisasjoner

– Hva karakteriserer måten dere arbeider på, og hva skiller dere fra andre hjelpeorganisasjoner?

– MSFs overordnede mål er å yte medisinsk nødhjelp ved krig, folkeforflytninger og naturkata-

strofer. Det som skiller vårt arbeid fra andres, er at vi er raske. Katastrofer tilsier øyeblikkelig hjelp, og da er vi der – og har ingen tid å miste. Det forklarer hvorfor vi ikke kan ta oss tid til å jobbe tett sammen med andre hjelpeorganisasjoner. Organisasjonen er dessuten mindre byråkratisk enn organisasjoner vi kan sammenlikne oss med, og vi trenger f.eks. ikke som Røde Kors å ha en formell garanti fra de stridende parter for å gå inn i et område.

Vi har en annen tilnæringsmåte enn om vi skulle være i et område over lengre tid. Men selvfølgelig, når vi først er på plass forsøker vi å etablere en kontakt med andre nødhjelpsorganisasjoner, slik at informasjonsflyten om hva vi gjør og andre gjør, hva vi planlegger etc. kan øke effekten av hjelpearbeidet.

Men til tross for at MSF i hovedsak gir hjelp ved katastrofer

(2), blir de værende i områder hvor de har bistått med hjelp, men der ingen overtar ansvaret.

– Vår moral tilsier at vi blir. Men så lenge det er katastrofemedisin som er vår spesialitet, mener vi at andre kan gjøre oppfølgingsarbeidet bedre, sier de Wolf.

– Er eventuelle norske leger tiltenkt spesielle oppgaver eller prosjekter?

– Nei, norsk personell vil delta i eksisterende programmer. Vårt mål er utelukkende å skaffe flest mulige hjelpere. Likevel er det naturlig med en geografisk inndeling, slik at nordmenn lettere vil bli sendt til engelskspråklige land enn f.eks. franskmenn.

Hele artikkelen kan leses i Tidsskriftet nr. 21/1995 side 2686–7.

Foto Médecins Sans Frontières